

**TU ES SACERDOS
IN AETERNUM**

หนังสือที่ระลึกโอกาสพิธีปลงศพ
คุณพ่อ ปีแอร์ ลาบอรี MEP

วันที่ 7 ธันวาคม 2023 อาสนวิหารนักบุญอันนา นครสวรรค์

คำไว้อาลัยแด่

คุณพ่อปีแอร์ ลาบอริ (MEP.)

ได้รับทราบข่าวการจากไป ของคุณพ่อปีแอร์ ลาบอริ สมาชิกพระสงฆ์คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP.) สู่อ้อมพระหัตถ์พระเป็นเจ้า เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2023 ณ โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ด้วยความรู้สึกเสียใจ และเสียดายเป็นอย่างยิ่ง จึงขอแสดงความเสียใจและอาลัยร่วมกับคณะสงฆ์มิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสในประเทศไทย ทุกองค์ และสังฆมณฑลนครสวรรค์ ที่คุณพ่อลาบอริดำเนินชีวิตรับใช้พระศาสนจักรท้องถิ่นแห่งนี้จนถึงวาระสุดท้าย

พระเป็นเจ้า ผู้ทรงประทานชีวิต และผู้ทรงนำชีวิตกลับคืนไปดั่งนี้เอง **“คนดีมีธรรมจึงอยู่ในพระหัตถ์พระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ความทุกข์ใดเล่าจะมากล้ำกราย”** นี้แหละ คือ คำสอนและความไว้วางใจที่ชาวคริสตชนมีต่อพระเป็นเจ้า

คุณพ่อปีแอร์ ลาบอริ เป็นสงฆ์ธรรมทูตผู้รื้อรจนครืฐธา และเสียสละตลอดชีวิต จึงเป็นที่รักและเคารพในวงการพระศาสนจักร และมวลสัตบุรุษทุกหมู่เหล่า แม้ท่านได้ชื่อว่าเป็น **“คนขี้ลืม”** เรื่องสิ่งของนอก

กาย แต่ตรงกันข้าม ท่านเป็นพระสงฆ์ที่ไม่เคยสัมผัสรับใช้พระเป็นเจ้า และ
บริการประชาชน ตลอดชีวิต

คุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี ตลอดชีวิตสงฆ์ได้เสียสละ และทำงานแพร่
ธรรม ด้วยความเสียสละและอดทน แต่ปรากฏว่า ท่านมีความสุขในการ
รับใช้พระเป็นเจ้า และประชาชนเสมอ

เป็นเวลานี้เอง ที่คุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี ได้พบองค์พระเป็นเจ้า พระ
บิดาเจ้า ณ สวรรค์แล้ว

ขอให้ดวงวิญญาณ ของคุณพ่อผู้นำร่องครั้งนี้ จงประสบสันติสุข
ตลอดการเทอญ

Requiescat in pace.

พระคาร์ดินัล ไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู
(พระอัครสังฆราชกิตติคุณแห่งกรุงเทพฯ)

คำไว้อาลัยแด่ คุณพ่อปีแอร์ ลาบอริ (MEP.)

ในนามของสังฆมณฑลนครสวรรค์ ก่อนอื่นใดขอขอบพระคุณพระเจ้า ที่ได้มอบ “ชีวิตที่งดงาม” ของคุณพ่อปีแอร์ ลาบอริ ให้กับพระศาสนจักรประเทศไทย และสังฆมณฑลนครสวรรค์

คุณพ่อเข้ามาในเมืองไทย และเป็นมิสชันนารี 74 ปี ท่านเรียนรู้ภาษา วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนไทย ท่านถือว่าตนเองเป็นคนไทยคนหนึ่ง ท่านรักคนไทย และรักคนยากจนเป็นพิเศษ

คุณพ่อเป็นแบบอย่างของการสวดภาวนา ชีวิตสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้า และการเทศน์สอนพระวาจาของพระเจ้าอย่างดี เข้าใจง่าย

คุณพ่อรักการอ่าน รักการศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ เข้าใจภาษาไทยอย่างถ่องแท้

คุณพ่อทำงานอภิบาล และแพร่ธรรม ไม่เคยละเลยการเยี่ยมเยียนชาวบ้าน การส่งศีล ฯลฯ ท่านบุกเบิกงานแพร่ธรรมในหลาย ๆ สถานที่

คุณพ่อส่งเสริมงานด้านการศึกษา บุกเบิกและพัฒนาโรงเรียนของสังฆมณฑลให้เติบโต ท่านได้ส่งเด็กๆ เข้าศึกษาในระดับต่าง ๆ มากมาย

คุณพ่อเป็นที่ปรึกษาเสมอ เมื่อเวลาที่สิ่งสมณทลต้องการคำตอบ สำหรับเรื่องราวต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องของการปรึกษาวิญญาณ หรือฟัง แก่บาป โดยเฉพาะกับบรรดาพี่น้องสงฆ์

ขอขอบคุณ คุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี ที่อยู่กับพวกเรา เป็นประจักษ์ พยานความรักของพระเจ้าท่ามกลางพวกเรา ขอขอบคุณในทุกสิ่งที่คุณพ่อได้ ให้กับพวกเรา ความดี และชีวิตที่งดงามของคุณพ่อจะอยู่ในใจของพวก เราตลอดไป

ขอพระเจ้าได้โปรดรับท่านในอ้อมพระหัตถ์ของพระองค์

พระสังฆราช ยอแซฟ พิบูลย์ วิสิฐนนทชัย
ประมุขสังฆมณฑลนครสวรรค์

คำไว้อาลัยแด่
คุณพ่อปีแอร์ ลาบอริ (MEP.)

คุณพ่อปีแอร์ ลาบอริ (Pierre Laborie) เป็นสมาชิกคนหนึ่งในคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) ที่ได้สมัครใจมาทำงานประกาศข่าวดีในประเทศไทยตั้งแต่ปี ค.ศ.1949 เมื่อ 74 ปีที่แล้ว ถึงแม้ว่าชีวิตส่วนใหญ่ของคุณพ่อได้อุทิศชีวิตของตนในการรับใช้พระเจ้าในเขตสังฆมณฑลนครสวรรค์ และในเขตสังฆมณฑลอื่นๆ บ้างบางช่วงเวลาในการทำงานของคุณพ่อ เช่น เชียงใหม่ นครราชสีมา รวมทั้งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ คริสตชนปัจจุบันแทบจะไม่รู้จักคุณพ่อ อันเนื่องมาจากเหตุผลดังกล่าว มีเพียงบางวัดเท่านั้นที่คุณพ่อได้ไปอยู่เพื่อเรียนภาษาไทยเมื่อเดินทางมาถึงเมืองไทยในช่วงเริ่มต้น และทำงานอภิบาล เช่น วัดนักบุญเปโตร สามพราน อาสนวิหารอัสสัมชัญ วัดสามเสน วัดเจ้าเจ็ด วัดกาลหว่าร์ วัดเกาะใหญ่และวัดเซนต์หลุยส์ หลายคนที่มีชีวิตในช่วงเวลานั้น คงจะรู้จักคุณพ่อเป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามบรรดามิสชันนารีที่ได้สละบ้านช่อง ครอบครัว ความสะดวกสบาย เพื่อเห็นแก่พระอาณาจักรของพระเจ้านั้น พวกเราคริสตชนไทยต่างทราบดีถึงชีวิตที่เป็นแบบอย่าง ความตั้งใจและความเสียสละอัน

ใหญ่หลวง ที่ได้มอบให้กับพระศาสนจักรไทยในทุกที่ ที่บรรดามิสชันนารีได้ไปทำงานที่นั่น อันนำมาซึ่งความประทับใจแก่บรรดาพระสงฆ์ นักบวช และคริสตชนทุกคน เท่าที่ทราบจากประสบการณ์ตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน บรรดามิสชันนารีเมื่อตัดสินใจออกจากบ้านเกิดของตนแล้ว พวกเขาอุทิศชีวิตของตน ทำงานอย่างทุ่มเท แม้จะมีความยากลำบาก อยู่จนเหมือนเป็นคนไทยคนหนึ่งและในที่สุดขอฝังกายไว้บนผืนแผ่นดินไทย

ในนามของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ขอโมทนาคุณพระเป็นเจ้าที่พระองค์ทรงโปรดประทานพระสงฆ์ผู้มีหัวใจที่เสียสละและอุทิศชีวิตของตนเพื่อพระศาสนจักรในประเทศไทย ขอขอบคุณคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส ที่ได้มอบคุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี เป็นของขวัญสำหรับพระศาสนจักรไทยและบังเกิดผลตามกำลังความสามารถเท่าที่คุณพ่อมี ที่สุดขอขอบคุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี ที่ได้มอบชีวิตของตนทั้งครบในการรับใช้พระเจ้าเป็นเวลานานถึง 74 ปี บัดนี้เป็นเวลาเหมาะสมแล้วสำหรับการพักผ่อนตลอดนิรันดรกับพระองค์ในสวรรค์

Repose en Paix

พระคาร์ดินัลฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช

ประมุขแห่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

คำไว้อาลัยแด่

คุณพ่อปีแอร์ ลาบอริ (MEP.)

“เท้าของผู้นำข่าวดีมาประกาศบนภูเขาช่างงามยิ่งนัก เขาประกาศสันติภาพ
นำข่าวดี ประกาศความรอดพ้น” อสย. 52.7

ก่อนอื่นหมด ผมขอร่วมอาลัยกับพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชชาย
หญิง และสัตบุรุษของสังฆมณฑลนครสวรรค์ ที่พระเจ้าทรงเรียก คุณพ่อปี
แอร์ ลาบอริ พระสงฆ์มิชชันนารีคณะมิสซังต่างประเทศที่อาวูโสที่สุดไปหา
พระองค์ ผมได้มีโอกาสดำเนินงานร่วมกับคุณพ่อช่วง 6 ปี และได้สัมผัสคุณธรรม
ที่น่าประทับใจดังนี้

1. คุณพ่อยึดมั่นในความสัมพันธ์กับพระเจ้าในคำภาวนา ในการถวาย
บูชามิสซาและบริการศีลศักดิ์สิทธิ์
2. คุณพ่อเป็นนายชุมพาที่มีใจเมตตา รักสัตบุรุษและพระสงฆ์
3. คุณพ่อดำรงชีวิตที่เรียบง่ายและพร้อมที่จะบริการคนยากจน

คุณพ่อจากเราไปแต่กาย แต่ใจของพ่อยังอยู่กับเราเสมอไป สิ่งหนึ่งที่
พ่อหวังคือพ่อหวังว่าจะมีพระสงฆ์ นักบวชและสัตบุรุษ”รับไม้”แห่งการ
ประกาศพระวรสาร”วิ่งต่อไปจนสุดแผ่นดินของสังฆมณฑลนครสวรรค์
ขอพระเป็นเจ้า พร้อมกับแม่พระ เทวดาและนักบุญทั้งหลายต้อนรับพ่อครับ.

พระอัครสังฆราชหลุยส์ จำเนียร สันติสุขชินรัตน์

พระอัครสังฆราชกิตติคุณแห่งท่าแร่ - หนองแสง

คำไว้อาลัยแด่ คุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี (MEP.)

“พระคริสต์ทรงนำหน้าเราในภารกิจ”

คุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี มาถึงประเทศไทยเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน ค.ศ.1949 เริ่มเรียนภาษาไทยอย่างขยันขันแข็ง และกระตือรือร้นในการเรียน

จนปี 1955 คุณพ่อลาบอรีได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งเล็ก ๆ หลายตำแหน่ง ตั้งแต่ปี 1960 ถึงปี 2011 มีการมอบหมายภารกิจตามวัดต่าง ๆ ที่มีระยะเวลาการทำงานยาวนานขึ้น ซึ่งได้แก่ วัดเกาะใหญ่ (อยุธยา) วันเซนต์หลุยส์ (กรุงเทพฯ) วัดเพชรบุรีณ์ วัดพิชณุโลก วัดพิจิตร วัดตากลี และนครสวรรค์ (อาสนวิหาร และอารามคาร์แมล)

วิธีการประกาศข่าวดีของคุณพ่อก็คือ สอนคำสอนแก่เยาวชน และผู้ใหญ่ด้วย และการเยี่ยมเยียนตามวัดต่าง ๆ อย่างไม่เหน็ดเหนื่อยของคุณพ่อได้พบว่า การสัญจรไปตามที่ต่าง ๆ จากจุดหนึ่งที่เสมือนสมอ เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ : เมื่อเราไปพบครอบครัวคริสตชน คนอื่น ๆ ก็เข้ามาใกล้มากขึ้น และวงกลมก็กว้างขึ้น ด้วยความหวังเพียงเล็กน้อย

คุณพ่อปีแอร์เป็นคนใจดี ชอบพบปะผู้คนมากมายในหมู่บ้านที่เขาอาศัยอยู่ พ่อรู้จักทุกคน ทุกกลุ่มความสัมพันธ์ของพวกเขา... คุณพ่อปีแอร์มีคนมาหามากมาย และทุกครั้งคุณพ่อก็ยินดีต้อนรับคนที่มาเยี่ยมเสมอ

คุณพ่อปีแอร์ชอบเล่าเรื่องด้วย เพราะคุณพ่ออายุยืนมากก็เลยมีเรื่องเล่าให้คนอื่นฟังมากมาย สมาชิก MEP โดยเฉพาะอาสาสมัครรุ่นเยาว์ต่างสนุกกับการฟังเรื่องราวของคุณพ่อ

ระหว่างที่คุณพ่ออยู่ที่โรงพยาบาล คุณพ่อมีจิตใจสงบ สิ่งที่คุณพ่อพูดมีแต่การขอบพระคุณพระเจ้า และขอบใจทุก ๆ คนที่ดูแลคุณพ่ออย่างดี และเหนือสิ่งอื่นใด คุณพ่อพูดชัดเจนว่า “ต้องการไปสวรรค์”

คุณพ่อลาบอรีชอบพูดเล่นว่า “ผมอาวูโสมากแล้ว และอยู่หน้าประตูสวรรค์ เคาะประตู แต่พระเจ้าไม่เปิด” ซึ่งบัดนี้พระองค์ทรงเปิดประตูให้เขาแล้ว และเราหวังว่า เขาจะได้ยินองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเขาว่า “ดีมาก ผู้รับใช้ที่ดี และซื่อสัตย์ จงมาร่วมยินดีกับนายของเจ้าเถิด” (มธ.25:23)

คุณพ่อบริส อธิการเจ้าคณะแขวง MEP.

คำไว้อาลัยแด่ คุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี (MEP.)

ด้วยพระกรุณาขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงพอพระทัยรับมนุษย์ผู้อ่อนแอให้มาเป็นผู้ร่วมงาน และเลือกสรรเขาให้ทำงานของพระเจ้า เพื่อให้มนุษย์ได้ศักดิ์สิทธิ์เหมือนพระองค์

ตลอดชีวิตสงฆ์ที่คุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี ได้ถวายแด่พระเจ้า คุณพ่อได้ออกจากบ้านเกิดของท่าน เพื่อให้พระวาจาของพระเจ้าถูกเผยแผ่ในประเทศไทย คุณพ่อได้ทำงานทุกอย่างตามที่พระสังฆราชได้มอบหมาย ไม่ว่าจะเป็นอภิบาลชุมชนคริสตชน งานบริหารโรงเรียน และงานบริหารสังฆมณฑล คุณพ่อยินดีอภิบาลงานในทุกรูปแบบตามที่สังฆมณฑลได้มอบหมาย ในทุก ๆ หน้าที่ที่คุณพ่อได้รับผิดชอบ คุณพ่อได้แสดงให้เห็นให้เราทุกคนได้มองเห็นพระเยซูคริสตเจ้าในชีวิตสงฆ์ของท่านเสมอ

คุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี คือบุคคลของพระเจ้าที่แสวงหาลูกแกะของพระองค์ในทุกที่ เมื่อคุณพ่อได้ยืนยันว่ามีสัตบุรุษผู้ที่ห่างไกลวัด หรืออาจจะรอคอยความช่วยเหลือ คุณพ่อจะรีบเร่งไปเพื่ออภิบาลความเชื่อ ดูแลวิญญาณพวกเขาอย่างดี พร้อมทั้งช่วยเหลือพวกเขาเท่าที่คุณพ่อจะทำได้

ช่วงชีวิตหลังเกษียณของคุณพ่อ คุณพ่อยังคงทำงานอภิบาลเท่าที่ คุณพ่อจะสามารถทำได้ ท่านมาดูแลช่วยอภิบาลงานที่อาสนวิหาร ทั้งการฟังแก้บาป ส่งศีลผู้ป่วย ท่านเทศน์สอนอย่างเรียบง่าย แต่ลึกซึ้งไปด้วยจิตวิญญาณของผู้ที่ได้ไตร่ตรองพระวาจาอย่างดี

คุณพ่อเป็นภาพลักษณ์ของบิดาที่ใจดี และได้มอบความสดใสให้แก่ทุกคนที่อยู่รอบข้างเสมอ จนถึงวันนี้ที่พระเจ้าทรงรับคุณพ่อกลับบ้านของพระองค์

ในนามของครอบครัววงศ์ สัจฉมณฑลนครสวรรค์ ขอขอบพระคุณคุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี ที่คุณพ่อเป็นดังพระพรของพระเจ้าท่ามกลางพวกเรา ขอขอบคุณที่การอุทิศตนของคุณพ่อเป็นแบบอย่างของนายชุมพาบาลที่ดีให้แก่พวกเราทุกคน

วอนขอพระเมตตาของพระเจ้า ได้ทรงนำคุณพ่อของพวกเรา ให้ได้พบสันติสุขที่ท่านปรารถนา และโปรดประทานการพักผ่อนตลอดนิรันดร แต่คุณพ่อ สงฆ์ผู้รับใช้ของพระองค์ตลอดไป

โปรดให้ท่านได้พักผ่อนในสันติสุขของพระองค์เทอญ

คุณพ่อเบเนดิก คิริชานู เอียงผาสุข
อุปสังฆราช และผู้แทนคณะสงฆ์สังฆมณฑลนครสวรรค์

ประวัติย่อของคุณพ่อ ปีแอร์ ลาบอริ (Pierre Laborie)

เกิด วันที่ 28 เมษายน ค.ศ.1925 ที่บ้านกาชมองเดอนาร์
ภาคใต้ของประเทศฝรั่งเศส

เรียนที่ สามเณรลัยสังฆมณฑลมงโตบัง
สามเณรลัยสังฆมณฑลมงโตบัง (1 ปี)
และเข้ารับการศีกษาต่อต่อสามเณรลัย (ใหญ่)
คณะมิสซังต่างประเทศ แห่ง กรุงปารีส

รับศีลบวช วันที่ 29 พฤษภาคม ค.ศ.1949
วันที่ 20 กันยายน ค.ศ.1949
ออกเดินทางไปประเทศไทย

(ระยะเวลาที่เรียนภาษาไทย อยู่ที่

นครชัยศรี 4 เดือน — อัสสัมชัญ 2 เดือน — สามเสน 2 เดือน —
เจ้าเจ็ด 2 เดือน — แปกร์วี 6 เดือน — อัสสัมชัญ 2 เดือน)

วัดที่คุณพ่อเคยอาศัย เป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส หรือ เป็นเจ้าอาวาส	
วัดพระธาตุชัย เชียงใหม่	พ.ศ. 1951 ถึง ต.ศ. 1954
วัดนักบุญยอห์นบัพติศตา เจ้าเจ็ด	พ.ย. 1954 ถึง ต.ศ. 1955
วัดนักบุญเทเรซา โนนแก้ว	ต.ศ. 1955 ถึง เม.ย. 1958
วัดกาลหวัร์ <i>(เรียนภาษาจีน)</i>	เม.ย. 1958 ถึง ก.ศ. 1958
วัดพระนามกรเยซู บ้านแปง (รักษาการแทน)	พ.ศ. 1958 ถึง มี.ศ. 1959
วัดนักบุญอันนา นครสวรรค์	สิ้นปี 1959 ถึง มี.ศ. 1960
วัดพระธาตุชัย สวรรคโลก	มี.ศ. 1960 ถึง พ.ย. 1960
วัดพระคริสตประจักษ์ เกาะใหญ่	พ.ย. 1960 ถึง มี.ศ. 1967
วัดเซนต์หลุยส์	มี.ศ. 1967 ถึง พ.ย. 1972
วัดแม่พระเมืองลูร์ด เพชรบูรณ์	พ.ย. 1972 ถึง พ.ศ. 1978
วัดเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก	พ.ศ. 1978 ถึง พ.ศ. 1984
วัดนักบุญยอแซฟ พิจิตร	พ.ศ. 1984 ถึง พ.ศ. 1992
วัดแม่พระรับสาร ตาคลี	พ.ศ. 1992 ถึง พ.ศ. 1996
บ้านมองเบอตอง (ฝรั่งเศส) (ดูแลพระสงฆ์ชรา)	พ.ศ. 1996 ถึง มี.ศ. 1997

เรื่องราว “ชีวิตที่งดงาม” ... คุณพ่อปีแอร์ ลาบอลี

สัมภาษณ์ และเรียบเรียงโดย คุณพ่อพรชัย สิงห์สา

1

พ่อเล่าว่า “ชีวิตผมไม่ได้มีอะไร” “เป็นลูกชานา ทางใต้ของฝรั่งเศส” ... “เมื่อเข้าบ้านเณร ผมมีน้ำคนหนึ่งเป็นพระสงฆ์แล้ว ในบ้านก็เชียร์ให้เป็นพระสงฆ์ ... เวลาที่เข้าเรียน เนื่องจากลายมือผมไม่ค่อยสวย คุณครูก็ถามว่า “โตขึ้นจะเป็นอะไร” เพื่อน ๆ ในห้องก็เชียร์ให้เป็นพระสงฆ์ ...” อายุ 10 ขวบเข้าบ้านเณรเล็ก อยู่ไปอย่างนั้น ไม่ได้คิดว่าจะบวชหรือไม่บวช ... ก่อนที่บิดาเสียชีวิต ประมาณชั้น ม.3 บิดาก็บอกว่า “อย่าออกจากบ้านเณร” หลังจากนั้นเมื่อบิดาเสียชีวิต ก็ตั้งใจที่บวชเป็นพระสงฆ์อย่างจริงจัง ... ไปบ้านเณรใหญ่ที่มองโตนัง มีโอกาสได้ไปเยี่ยมบ้านพักพระสงฆ์ชราของคณะเอ็มอีพี ได้พบกับพระสังฆราชองค์แรกของสังฆมณฑลลาว พระสังฆราชก็ออาส ... ท่านก็ออาสให้ดูโปสการ์ด มีคนไทยใส่จุงกระเบน (นั่นคือภาพแรกที่เกี่ยวข้องกับเมืองไทย) ... อยู่บ้านเณรที่

ปารีส แล้วก็ได้รับศีลบวช ... ประเทศไทยเวลามีบวชพระสงฆ์มีญาติพี่น้อง
มาเยอะ เวลาที่ผมบวช มีน้ำที่เป็นพระสงฆ์ แม่ และน้องของแม่ แค่นี้ 3
คน ...บวชที่วัดน้อยของบ้านฉนวน ...

2

พ่อเล่าต่อว่า “ผมบวชวันที่ 29 พฤษภาคม ค.ศ. 1949 ... ท่าน
ลาแมร์บอกว่า ถ้าบวชแล้วบอกที่จะไปอยู่ในวันเดียวกัน “ไม่ดี” เพราะ
เวลาเข้าเฝ้าเตรียมบวช จะคิดถึงแต่ว่าจะไปอยู่ที่ไหน จึงเปลี่ยนใหม่ บวช
ก่อน และค่อยประกาศประเทศที่จะไปทำงานธรรมทูต” ... ประกาศมาว่า
“สยามให้คนภาคใต้ไปอยู่ คือ คุณพ่อลาบอร์” ... ผมไม่รู้จัก รู้แต่ว่าร้อน
และมีช้างสีขา (ช้างเผือก) และคิดว่าช้างในประเทศไทยขาวทุกตัว ... แต่
ไม่มีขาวเลย 5555 ... ปกติเดินทางด้วยเรือ ปีนั้นมีเครื่องบินที่ขับมารับ
ทหารที่บาดเจ็บจากสงครามอินโดจีน ขาไปไม่มีคน จึงให้ขึ้นไปในราคา
เดียวกับขึ้นเรือ ... เครื่องบินเก่า เสียบ่อย จอดเรื่อย ๆ

ไปถึงดอนเมือง คุณพ่อรอสโร กับพระคุณเจ้าหลุยส์ โขแรง มารับ
... กรุงเทพฯ สมัยก่อน มีถนนลาดยางไม่กี่แห่ง อยู่ที่โบสถ์(สำนักมิสซัง)
ได้รับคำสั่งให้ไปเรียนภาษาที่นครชัยศรี ... จากนั้นไปอยู่เรียนภาษา
ที่อัสสัมชัญ คุณพ่อล่อ ลังขรัตน์ เป็นคนสอนภาษา สักระยะหนึ่ง ... ไม่
ถึงห้าเดือนก็ไปอยู่สามเสน ให้สอนคำสอน ใช้วิธีถามตอบกับเด็ก ๆ ตอน
เช้า มาสเตอร์สมัย ชินะผา มาสอนภาษาไทย ม.สมัย เป็นคนสองพี่น้อง ...

คุณพ่อบรีสของ อยู่ที่เจ้าเจ็ด ป่วย ตอนผมอยู่ที่อยู่ไทยมา 6 เดือนกว่าๆ ก็ ไปอยู่เจ้าเจ็ด ชาวบ้านก็ถามว่า “รู้จักภาษาญวนไหม” ผมก็ตอบว่า “ภาษาไทยยังไม่ค่อยรู้เลย” 555 ... แต่คนศรัทธาณะที่เจ้าเจ็ด คนศรัทธา มาก ... ไปเป็นปลัด **คุณพ่อบรวรซาร์** พระสงฆ์สูงอายุ อยู่ที่เจ้าเจ็ดอาทิตย์ หนึ่ง แล้วก็ไปนอนที่บ้านปลายนา วันอาทิตย์ จากนั้นก็ไปอยู่หน้าโคกอีก อาทิตย์หนึ่ง ... คุณพ่อเจ้าวัด คือคุณพ่อบรวรซาร์ อยู่ที่บ้านแพน แต่ผมอยู่ เจ้าเจ็ด หน้าโคก อยู่ประมาณ 2 เดือน ตอนนั้นผมไม่สบาย อาเจียนเป็น เลือด ชีสเตอร์กั้วจะเป็นวัณโรค จึงให้คนพาไปหาหมอที่โรงพยาบาลเซนต์ หลุยส์ อยู่ที่นั่น 40 วัน สมัยนั้นเริ่มจะมียาสะโตมัยซิน ... อยู่ที่นี่จึงได้รู้จัก **พระคุณเจ้าปาชอดตี** (ราชบุรี) มารักษาด้วยกันตอนนั้น ... จากนั้นก็ไปอยู่ กับ**คุณพ่อการ์ดิเย** ที่แปดริ้ว ได้เรียนภาษาไทยอย่างจริงจัง สมัยนั้นครู ถนอมให้อ่านนวนิยายของดอกลำดวน อ่านนวนิยาย จะเข้าใจคำศัพท์ที่คน ไทยใช้ ... ครูแดงต้อย ลูกครูถนอม มาคุยวันละ 1 ชั่วโมง อยู่ได้ 6 เดือน แล้วก็ส่งผมไปอยู่ที่เชียงใหม่ ...

3

นั่งรถไฟไปเชียงใหม่ **คุณพ่อเปรตาญ** ให้ไปอยู่เมืองพร้าว กับคุณ พ่อรวโร และคุณพ่อเบรย์ ... สมัยนั้นไม่มีรถ ต้องนั่งรถบรรทุกไป นอนบน กระสอบข้าว ภายหลังผมมีจักรยาน ผมขี่จักรยานเก่งมาก จากจอมทอง ไปเชียงดาว ไปเมืองพร้าว ไปลำพูน ... ซี่เป็น 100 กิโลเมตร ต่อมาให้คุณพ่อ คณะเบธาธรรมเข้ามาแทน ผมเลยกลับมาอยู่ที่เจ้าเจ็ด **คุณพ่อมิเชล สัมจีน**

อยู่บ้านแพน คุณพ่อศักดิ์สิทธิ์นะคะ ผมนับถือ ...จนกระทั่ง คุณพ่อนิโกลาส (ฝรั่ง) จะไปต่างประเทศ จึงให้ผมไปอยู่แทนที่โนนแก้ว แม้จะไม่อยากออกจากเจ้าเจ็ดก็ตาม อยู่โนนแก้ว 3 ปี ... เวลาที่อยู่โนนแก้วปีที่สอง ไม่มีพื้นที่แล้ว ที่ดินเต็มหมดแล้ว เลยคิดหาที่ดินผืนใหม่ สุดท้ายคนที่หาที่ดินคือ นายสีบ ... แฉวไทยเจริญ โนนประสาท มีน้ำท่าอุดมสมบูรณ์ เดินเท้าไปคูที่ดิน 70 กิโลเมตร ผมก็กลัวว่ารองเท้าจะเสีย เลยเดินเท้าเปล่า วันแรกก็ตีพอวันต่อมาก็ไปนอนที่ศาลาวัด เดินต่ออีกห้ากิโลเมตรกำลังจะถึง ก็พอดีเท้าบวม เดินไม่ได้ เลยฝากผมไว้ที่บ้านคนรู้จักของคริสตังคนหนึ่ง เมื่อถึง โนนประสาทแล้ว จึงซื้อม้าตัวหนึ่งราคา 500 บาท เพื่อมารับผม ... ที่นั่น เริ่มเป็นวัดในปีที่สอง คริสตังเริ่มมาอยู่ที่ริมหนองเขนย มีหนองน้ำเล็กกว่าที่ไทยเจริญ อยู่ที่นี่ 10 ครอบครัว ...คุณพ่อนิโกลาส กลับจากต่างประเทศ ชาวบ้านจึงแนะนำว่า “ให้ซื้อที่ เพื่อชาวบ้านจะได้ไว้ใจ” ท่านโชแรง บอกว่า “ไม่ได้ ๆ” แต่คุณพ่อนิโกลาส มีพี่น้องอยู่แคนนาดา มีเงินเยอะ เลยให้พี่น้องของคุณพ่อนิโกลาสได้ช่วยเพื่อซื้อที่ดิน

ผมไปอยู่บ้านแปง 8 เดือน ... “ไม่มีอะไร” ... ช่วงนั้นมาแทนคุณพ่อยื้อแบง

ผมดีใจ เมื่ออยู่กับพระสงฆ์ไทย เราอยู่ระดับเดียวกัน ไม่ได้มีเงินมากมาย เงินคณะหรือเงินอะไร เราจนๆ เหมือนกัน ไม่มีเจ้านาย หรือไม่มีอะไรทั้งนั้น ... เราระดับเดียวกัน

ผมมาอยู่ที่นครสวรรค์ระยะหนึ่ง และไปอยู่ที่สวรรคโลก กับซิสเตอร์คณะพระหฤทัยฯ ... คุณพ่อกรางซ์ กลับต่างประเทศ คุณพ่ออัมโบรสิโอ อยู่ที่เกาะใหญ่ ท่านเสียชีวิต คุณพ่อกรางซ์ไปแทนที่สวรรคโลก ผมจึงไปอยู่ที่เกาะใหญ่แทนคุณพ่ออัมโบรสิโอ ...

อยู่เกาะใหญ่ อยู่มีความสุขจริง ๆ ... ที่เกาะใหญ่ ปัญหาที่ใหญ่คือ **การพนัน และเสพฝิ่น** ไม่ใช่เป็นคนไม่คีนะ แต่เพราะการทำอาชีพหาปลาในเวลากลางคืน ทั้งหนัก ทั้งหนาว ก็ต้องสูบฝิ่นก่อน ปีนันรัฐบาลก็ประกาศปิดโรงฝิ่น ... ผมพยายามให้พวกเขาเลิก และหายติดฝิ่น .. *ถาม* *เขาว่าอยากหายไหม ถ้าอยากหายมาอยู่บ้านพ่อ ...* ผมดูแลพวกเขา ฝ้าไม่ให้เขาไปยุ่งเกี่ยวกับฝิ่น ... ค่อยๆ ให้เขาเลิก ดูแลเขาประมาณ 3 เดือน ให้เขาเลิกฝิ่นให้ได้ ถึงขนาดเอาที่นอนมานอนข้าง ๆ เพื่อฝ้าไม่ให้เขาไปสูบฝิ่น ... ภายหลังทุกคนก็เลิกได้หมด **อยู่เกาะใหญ่ ชอบเกาะใหญ่ จนไม่อยากจะไปแล้ว ...** *ผมรู้จักทุกคนที่นั่น คนที่เล่นการพนันก็เลิกเล่นการพนันกันหมดเลย*

ต่อมา**พระคุณเจ้าลียงเยร์** กำลังจะเป็นพระสังฆราชที่นครสวรรค์ ผมจึงไปอยู่ที่วัดเซนต์หลุยส์ มีโรงเรียน 2 โรงเรียน .. ครูใหญ่กำลังจะลาออก ก่อนเปิดโรงเรียนไม่กี่วัน ครูก็มาบอกว่า ผมเข้าไปสอนโรงเรียนรัฐบาลแล้ว ก็ไม่รู้หาใครมาทำหน้าที่ครูใหญ่ ... พี่สาวของ**มาแมร์มีเรียม** ชื่อ**ครุพร** หากครูคนหนึ่งแต่ก็ไม่มาอยู่ ต่อมา**มีคนเกาะใหญ่** ชื่อ**ชูชีพ** เป็นคนดีมาก **นำคุณพ่อพจนารถ** เป็นน้องของ**ลุงละเมียด** ที่อยู่นครสวรรค์ มา

เป็นครูใหญ่ ... คนเกาะใหญ่มาอยู่นครสวรรค์ ในช่วงที่บราเดอร์ลาซาลเปิดโรงเรียน คนแรกที่มาคือ **ครูสวัสดิ์ วัลลัษ** เคยเป็นครูใหญ่ที่โรงเรียนของวัดเกาะใหญ่ แล้วก็มาอยู่ที่โรงเรียนโชติรวี ภายหลัง**ครูอานงค์** ก็มาด้วย แต่ก่อนเป็นครูที่เกาะใหญ่ ตอนนั้นยังสาว ๆ รู้จักหมดพี่น้องของเขา ... อยู่วัดเซนต์หลุยส์ 5 ปีกว่า ๆ ชาวบ้านที่นี้ดีมาก ๆ จากนั้นจึงย้ายมาอยู่เขตมิสซังนครสวรรค์

5

วันหนึ่งได้รับโทรศัพท์จากท่านลียงเยร์ “**ให้ไปอยู่ปุเตย**” ผมไปอยู่ในห้องแถวสองชั้น ประตูหน้าต่าง ไม่มี ชั้นล่าง มีคนบ้านแปง มาขายไก่ มีคนจีนที่ขายอุปกรณ์ก่อสร้าง คนจีนอยากได้ที่ของเรา เขามีที่ดินอยู่ที่สมอทอด 1 งานเหมือนกัน อยากจะแลกที่ดินกัน เพราะบึงสามพันจะเป็นอำเภอในไม่ช้า จึงขอแลกกัน ... ผมสร้างวัดที่โคกยาว เป็นไม้ มีที่ดิน 4 ไร่กว่า ๆ ... ทำมิสซาที่นั่น เข้าสอนคำสอน เยี่ยมคริสตชนแถวนั้น ... ไปเยี่ยมคริสตังที่**ห้วยถนน** ไกล ๆ ทำตะโก เป็นคริสตังที่ล้างบาปกับคุณพ่อเปรดาญ ... คริสตังที่**ลำตะคล้อ** (ใกล้แยกราหุล) สนใจศาสนา ผมไปสอนคำสอนแล้วมีคนกลับใจ ... วันหนึ่งกลุ่มเครดิตยูเนียน วัดเซนต์หลุยส์ ที่ผมก่อตั้งในสมัยนั้น มีผลกำไรดี มาเที่ยวแถวนั้น แล้วแวะมาเยี่ยม ทำบุญ 10,000 บาท มีคนจะขายที่ราคา 8,000 บาท จึงรีบซื้อไว้ ตั้งแต่นั้นมาชาวบ้านที่**ห้วยใหญ่** จังหวัดเพชรบูรณ์ จึงมั่นใจว่าเราจะไม่ทิ้งเขา ต่อมาผมก็ได้ซื้อที่เพิ่มอีก

พระองค์เจ้าบรรจง ให้ผมไปอยู่พิษณุโลก ... ไม่ใช่ผมเก่งอะไร ผมไม่อยากจะไป ... ตอนนั้นประมาณ ค.ศ. 1978 ... สมัยนั้นเด็กเยอะ.. ครูสมจิตร เป็นครูใหญ่ในเวลานั้น สามวันก่อนเปิดเรียน ห้องเรียนไม่พอ ต้องทำห้องเรียนชั่วคราว ต่อมาครูผกากรอง เป็นผู้จัดการ ... ครูสุรสิทธิ์ เป็นรองฯ ในเวลานั้น

ผมชอบไปบ้านนอก บางคนไม่เข้าใจ คิดว่าผมไปลาดตระเวน ... ผมอยู่กับ ชิสเตอร์แฉล้ม อารีพรรค คณะรักกางเขนฯ น้องพระองค์เจ้าบรรจง อยู่พิษณุโลก มีคนต่างศาสนาจะมาเข้าวัด เขาสนใจศาสนา ก็จัดซื้อเขาไว้ แล้วอีกอาทิตย์หนึ่งก็ไปเยี่ยมเขา ...

ที่พรหมพิราม ส่วนใหญ่เป็นคนพุทธ มีคนบ้านแปงย้ายมาอยู่ ไปทุกอาทิตย์ กับพลมารี ... ภายหลังคุณพ่อไพฑูรย์ ซื้อที่ดิน คุณพ่อวิศิษฐ์ สร้างวัดนักบุญรีออค *ที่นี่อาชีพจับงูไปขาย ...*

ที่ก้าวจริฎพร เริ่มอย่างไร วันหนึ่งผมอยู่ที่บ้านพิษณุโลก มาเยี่ยมคริสตังที่พิจิตร มีคนหุหนวกคนหนึ่ง และคนวัดโคกมดตะนอย ย้ายมาที่นั่นเยอะ มีคนหนึ่งเป็นพุทธ มาหาแม่ที่ก้าวจริฎพร ชื่อแม่บัว บอกว่า คุณพ่อต้องมาทำมิสซาที่บ้าน มีคนแถวนั้นสนใจ ที่ก้าวจริฎพร มีคนมาฟังมิสซา 50 คน มีประมาณ 20 ครอบครัว ... *ฝากคุณพ่อไว้นะ คริสตังใหม่ ต้องดูแลมากๆ ...* เด็กชายเพชร เนื่องจากหมอมือดีเข้าเส้น เด็กคนนี้จะทำไร่นาก็ยาก ขาไม่ดี แต่สติปัญญาดี ก็ส่งเขาไปเรียน แล้วก็ไปทำงานเป็น

ทนาย ผมช่วยหลายคน ... **ฝากคุณพ่อไว้นะ คุณพ่อถ้าใครจะเล่นการพนันต้องห้ามทันที** ไม่อย่างนั้นเขาหมดตัวแน่ๆ

ที่พิจิตร ผมซื้อที่ดิน และสร้างวัด ... เยี่ยมคนที่หูหนวก ผมไปเยี่ยมเขา ชื่อคุณตาสำราญ วันหนึ่งฉลองวัดเพชรบูรณ์ **คุณมัยจุ** ลูกหลานของ **บริษัทเพชรประเสริฐ** มาเปิดบริษัทที่พิจิตร ผมอยากจะทำที่ดินที่พิจิตร ให้คุณมัยจุ หาพื้นที่ให้ หาที่ใกล้สถานีรถไฟ แต่ที่ลุ่ม น้ำท่วม ค่าถมดินจะแพงกว่าค่าที่ดินเสียอีก ... วันตรุษจีนหนึ่งที่พิษณุโลก คริสตังคนหนึ่ง เป็นลูกวัดขลุ่ย จันทบุรี ถามว่าเขาอยู่ไหน เขาพัก ทำงานอยู่ที่พิจิตร ทำงานเกี่ยวกับรังวัดที่ดินที่อำเภอ เลยบอกเขาว่าผมสนใจซื้อที่ดิน อีกสองวันได้จดหมายจากเขา มีที่ 10 ไร่ ประมาณ 600,000 บาท ตอนแรกจะซื้อ 5 ไร่ คุณมัยจุ อยากให้ซื้อ 10 ไร่ คุณมัยจุ โทรหาท่านบรรจง จนท่านบรรจงเปลี่ยนใจให้ซื้อเป็น 10 ไร่ ... วัดที่พิจิตร เริ่มจากบ้านไม้ชั้นเดียว ทำมัสยิดครั้งแรกมี 6 คน ... คนพิจิตรอยากให้มีโรงเรียน ตำรวจก็อยากให้มีโรงเรียน ... **คริสตังที่พิษณุโลก** ดีกับผมมาก ผมชอบชาวบ้าน ... แต่ผมไม่ชอบทำงานโรงเรียน **ที่ตากลิ** ผมชอบอยู่ตากลิ สมัยนั้นก็มาทำซุง และบ้านไร่ด้วย ... ผมอยู่ที่เขตนั้นจนกระทั่งเกษียณ ครั้งแรก 10 ปี ... ต่อมาไปอยู่ **เพชรบูรณ์** เพื่อรอคุณพ่อสำราญ มาเป็นเจ้าวัด ประมาณ 5 เดือน ... หลังจากนั้นก็ไปอยู่ **แม่ระมาด** 5 เดือน จากนั้นก็กลับมาอยู่ที่ **อาสนวิหารนักบุญอันนา นครสวรรค์** กับคุณพ่อพิทักษ์ **คุณพ่อพิทักษ์** ดีกับผมมาก จัดแจงให้ผมอยู่อย่างดี ... อยู่บ้านพักของอารามคาร์แมล นครสวรรค์ สัก

ระยะหนึ่ง จากนั้นก็ไปอยู่บ้านพักพระสังฆราช ประมาณ 2 ปี จนกระทั่ง
สร้างบ้านสิเมโอน แล้วเข้ามาอยู่ปีนี้เป็นที่ 11 แล้วคงตายที่นี่

คุณพ่อลาบอเลียยังทิ้งท้ายอีกว่า “พระสงฆ์รุ่นใหม่ บวชสัก 10 ปี
ควรไปเรียน เพื่อมาพัฒนาสังคมชล ... ส่วนบ้านเณรเล็กก็เลือกที่ใด
ที่หนึ่ง ควรรวมกัน”

ยังทิ้งท้ายก่อนจบด้วยความหวังใยสังคมชลเหมือนเดิม

ปล. คุณพ่อจะกินข้าวที่นี่ใหม่ ??? เสียงแทรกเข้ามากลาง
เรื่องราวทั้งหมด ... ความหวังใยคนอื่น เป็นสิ่งที่คุณพ่อลาบอริไม่เคยลืม
เลือนจริงๆ

...

ผมขอทิ้งท้ายด้วยพินัยกรรมของคุณพ่อลาบอริ

“ผมขอขอบคุณทุกคนที่มีพระคุณต่อผม ขอพระเจ้าจงอวยพระพร
คนเหล่านั้นเป็นการตอบแทน

ผมอาจเคยทำให้บางคนเสียใจ หรือเป็นที่สะดุด ด้วยวาจา หรือ
ความประพฤติของผม ขอภัยมาก ๆ ในที่นี้ด้วย

ผมอยู่ประเทศไทยเกือบตลอดชีวิตของผม (ตั้งแต่อายุ 24 ปี)
เคยทำงานในหลายภาคของประเทศ พบคนมากมาย โดยเฉพาะคนจน
ผมจึงรู้สึกเหมือนเป็นคนไทยคนหนึ่ง รักประเทศไทย ชื่นชมชาวไทย
และยินดีฝึกกระดูกของผมในแผ่นดินไทยด้วย”

ด้วยอาลัยรัก.....แต่คุณพ่อ ปีแอร์ ลาบอรี

ยี่สิบเก้า พฤศจิกายน พาแสนเศร้า
ตั้งใจมา เยี่ยมดูใจ ให้ได้ทัน

ถึงเซนต์หลุยส์ เข้าตึก ไม่ทันแล้ว
พ่อจากไป ดีสี่ครึ่ง เศร้าใจเลย

ได้เข้าไป ใกล้เตียง พ่อนอนอยู่
ใบหน้างาม หมดจืด ผ่องผิวพรรณ

พี่ตุ๊กตาคุณพิม มาเซอร์ พยาบาลเฝ้า
สวดสรรเสริญ พร้าวอน พระเมตตา

เจ้าหน้าที่ สวมชุดเสื้อหล่อ ที่ขอบใส่
สายจำพวก สายประจำ ที่โปรดปราน

พ่อมาอยู่ เมืองไทย เจ็ดสิบสี่ปี
สอนคำสอน คุณแลสัตบุรุษ สุดหัวใจ

หลังทราบข่าวว่า พ่อลาบอรี ได้อาสน์
ระยะทาง จากจันทร์ ไม่ใกล้เลย

เวลาแคล้ว คลาดกัน ข่าวเปิดเผย
พี่น้องเคย ฝ้าดูแล เอื้อนเอ่ยกัน

สวมแว่นตา ยามมองดู ใจไหวหวั่น
ไม่ใช่ฝัน เพียงหลับตื่น หรือฝันมา

พ่อประชาชาติ นำเรา ร้องทูลหา
ภาวนา ขอพระโปรด รั่ววิญญาณ

กาชูลา คุ้ใจ สีครีมหวาน
เป็นสัจญาณ พาเข้าสู่ พระราชา

ทั้งชีวิต อุทิศ ถวายให้
จดจำได้ ทั้งพ่อแม่ ลูกทุกคน

คนคลองเก่า เกาะใหญ่ และบ้านแพน
ต้องใช้เรือ ลำน้อยใหญ่ ไปเยี่ยมคน

ดูแลวัด ทั้งเชียงใหม่ และเซนต์หลุยส์
ย้ายไปพิษณุโลก พิจิตร อยู่หลายปี

ช่วงสุดท้าย พักอยู่บ้าน ซีเมโอน
เสริมความเชื่อ ช่วยติดตาม งานอภิบาล

ใครใครเห็น ประทับใจ ในตัวพ่อ
ส่งเล่าเรียน ให้ศึกษา มามากมาย

พวกลูกหลาน ขอรกราบ ขอพระคุณ
จะตั้งใจ ประพฤติดี มีศรัทธา

มาวันนี้ ทุกทุกคน มาส่งพ่อ
นักบุญเบโตร โปรตพา พ่อเร็วพลัน

ลำบากแสน เพียงใด ทางสับสน
พ่อผจญ ผ่านภัยมา ห้าหกปี

พ่อพูดคุย ปลอดภัยไปทุกที่
ที่ตาคลี นครสวรรค์ เคยทำงาน

ท่านอ่อนโยน มีภารกิจ ช่วยสืบสาน
อยู่ยาวนาน ที่นครสวรรค์ ช่วงบั้นปลาย

พ่อคอยรอ เห็นลูกหลาน มีจุดหมาย
พระคุณพ่อ เกินบรรยาย สดุดีพรรณนา

ที่เกื้อหนุน จนได้ดี มีคุณค่า
สมคุณค่า พ่อเคยสอน อยู่ทุกวัน

พระเจ้ารอ นำพ่อสู่ แดนสุขสันต์
สู่สวรรค์ เป็นนิรันดรเทอญ

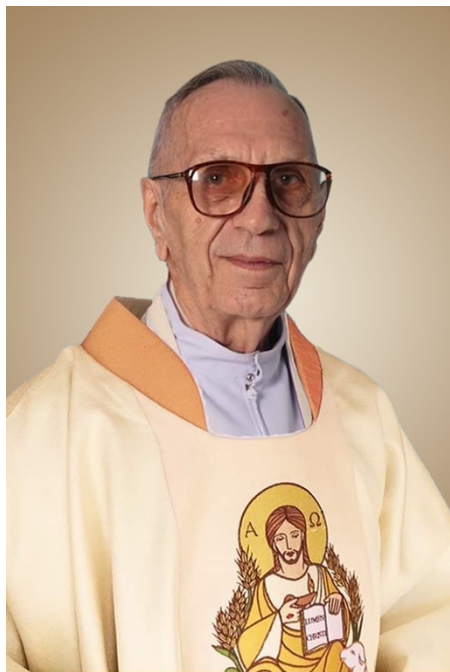
ด้วยรักและอาลัย

ภราดาประภาส ศรีเจริญ

ในนามของลูกหลานคนคลองเก่า เกาะใหญ่ และบ้านแพน

3 ธันวาคม 2023

ภาพความประทับใจของคุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี MEP.

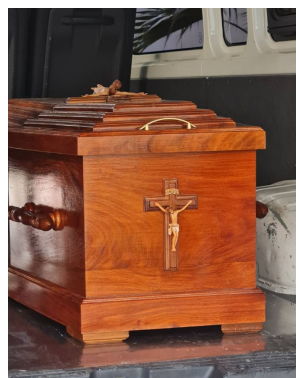

บทเพลงพิธีบูชาขอบพระคุณ
อุทิศแด่ คุณพ่อปีแอร์ ลาบอรี
พระสงฆ์คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส

บทเพลงเริ่มพิธี

ข้าพึ่งพระองค์

1. ข้าขอพึ่งพระองค์	อันสูงพันแห่งโลกา
จิตใจเกิดวุ่นวาย	มีความกลัวมากนักหนา
บาปนั้นเป็นภาระ	ติดตัวข้าออกกรุงรัง
พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่	ซ่อนข้าใต้พระที่นั่ง
(รับ) ข้าพึ่งพระองค์	ข้าพึ่งพระองค์
เปรียบเหมือนดังศิลา	ข้าขอพึ่งแต่พระองค์
2. เมื่อคราวสุขสบาย	หรือคราวเกิดทุกข์หนักใจ
เมื่อมารมาชักชวน	ให้ข้ากลัวและหลงไหล
ยามทุกข์ยากเดือดร้อน	ดังพายุตีสมุทร
ข้ารีบซ่อนตัวไว้	ใต้ศิลาบริสุทธิ์

ลูกเชื่อในพระองค์

1. ลูกเชื่อพระองค์จริงใจ	เชื่อในพระองค์
ความมิดมัวกันลูกไกล	แต่ลูกเชื่อพระองค์
ด้วยพระวาจาเที่ยงธรรม	ลูกเชื่อยืนยันทรงใจ
ลูกเชื่อพระองค์จริงใจ	ลูกเชื่อในพระองค์
2. ลูกวางใจในพระองค์	เพิ่มพูนไว้ใจ
โปรดทรงเมตตาการุญ	ให้ลูกอุ่นหัวใจ
ความทุกข์ยุคเข็ญกังวล	โปรดดลให้ห่างลูกไกล
ลูกวางใจในพระองค์	ลูกเพิ่มพูนไว้ใจ
3. ลูกรักพระองค์ทรงชัย	ลูกรักพระองค์
โปรดทรงบำรุงจิตใจ	ให้รักแต่พระองค์
โปรดเผาลูกด้วยไฟรัก	ให้ลูกร้อนรักพระองค์
ลูกรักพระองค์ทรงชัย	รักแต่ในพระองค์
4. โปรดทรงบันดาลลูกให้	อยู่ใกล้พระองค์
เมตตาให้ลูกมั่นคง	ยืนยงในพระองค์
ให้ลูกมีใจเพิ่มพูน	เทิดทูนความรักพระองค์
โปรดทรงบันดาลลูกให้	อยู่ใกล้ชิดพระองค์

บทเพลง องค์พระเจ้าผู้กรุณา

1. โอ้อองค์พระเจ้าผู้กรุณา โปรดเมตตาฟังคำข้าฯ นี้อวังวอน
 โปรดหลังความรักและมวลพระพร ดังสาครที่ไหลพวยพุ่งประดัง
2. โอ้อองค์พระคริสต์ผู้กรุณา โปรดเมตตาฟังคำข้าฯ นีสักครั้ง
 โปรดเถิดโปรดชี้ช่องทาง อย่าเมินหมางโปรดรับฟังคำข้าฯ วอน
3. โอ้อองค์พระเจ้าผู้กรุณา โปรดเมตตาฟังคำข้าฯ นี้อวังวอน
 โปรดหลังความรักและมวลพระพร เมื่อม้วยมรณถวายพระพรนิรันดร์

บทเพลง สดุดีที่ 23 (แดนสงบ)

ทรงนำข้าฯ นอนบนหญ้า ริมธาราพาชื่นกมล
เสียบสงบห่างไกลคน ไม่ขัดสนในพระกรุณา
ทรงฟื้นฟูจิตวิญญาณ สู่นวทางที่ทรงสัญญา
หุบเขาเงามีดบังตา แต่มีคชาพระทรงคุ้มครองปลอดภัย

ทรงเตรียมอาหารต่อหน้าศัตรู ประทับอยู่กับข้าฯ ตลอดไป
ชโลมน้ำมันอันชื่นใจ ชื่นทุกใบเปี่ยมล้นไปด้วยพระคุณ
ความดีความรักของพระองค์ มั่นคงติดตามคอยเจือจุน
เข้าพำนักพักผ่อนกับเจ้าพระคุณ โปรดการุญหนุนนำข้าฯ เอย

บทเพลงภาคถวาย ข้ามอบทุกสิ่ง

- ข้าฯ มอบทุกสิ่งแต่พระเยซู ยอมถวายด้วยความยินดี
ข้าฯ จะรักและฟังพระเยซู ต่อพระพักตร์ตลอดชีวิ
(รับ) ข้าฯ ขอมอบถวาย ข้าฯ ขอมอบถวาย
มอบถวายให้แต่พระเยซู พระผู้ช่วยประเสริฐ
- ข้าฯ มอบทุกสิ่งแต่พระเยซู ข้าฯ นอบน้อมกราบพระบาท
ความสุขโลกนี้ข้าฯ ละทิ้งแล้ว ขอพระองค์ทรงโปรดรับข้าฯ
- ข้าฯ มอบทุกสิ่งแต่พระเยซู ให้เป็นสมบัติของพระองค์
ขอพระจิตตาบริสุทธิ์ ทรงนำข้าฯ ตามพระประสงค์
- ข้าฯ มอบทุกสิ่งแต่พระเยซู ข้าฯ ถวายทั้งใจและกาย
โปรดประทานมารักและภักดี โปรดปรานีฟังคำข้าฯ วอน

ร่วมในบูชาของพระเยซู

- ในบูชามีสซาเลิลล่า เป็นพิธีกรรม รื้อฟื้นความรักของพระบุตร
ทรงถวายโลหิตกายา แต่พระบิดา เป็นเครื่องบูชาไถ่เราพ้นบาป
(รับ) ร่วมถวายด้วยจิตใจซื่อตรง กับพระสงฆ์ผู้แทนของชาวประชา
กายและใจถวายแต่พระบิดา พร้อมบูชาล้ำค่าของพระเยซู
- แผ่นปังจากข้าวสาลี ผลงานอย่างดี แทนงานมากมีที่เรากระทำ
เหล้าองุ่นแทนความสุขล้ำ จากพระทรงธรรม
ขอนำร่วมในบูชาพระองค์ (รับ)

บทเพลงศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ (ทรงฤทธิงามล้ำ)

ศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ ทรงฤทธิงามล้ำคำไข

ประเสริฐเลิศล้ำอำไพ ทรงชัยเจ้าจอมโยธา

พระเกียรติแพรวพราววาววับ โจมจับภาคพื้นเวหา

ข้าขอน้อมเกล้าวันทา ผู้มาในนามพระองค์

บทเพลงชุมนุมพา พระชุมนุมพาขององค์พระเจ้า

พระชุมนุมพาขององค์พระเจ้า ผู้พลีพระชนม์เพื่อยกบาปของโลก

ทรงพระกรุณา (ทรงพระกรุณา) ทรงพระกรุณา (ทรงพระกรุณา)

โอ้พระชุมนุมพา โปรดกรุณา (โปรดกรุณา) โปรดกรุณา (โปรดกรุณา)

ประทานสันติเทอญ

บทเพลงรับศีลฯ ใจข้าฯ แสวงหา

1. รักพระองค์สุดสิ้นใจข้า รักพระองค์สุดใจและกาย

จิตใฝ่ไต่หาคความรักพระองค์ ทุกวันทิวา

(รับ) จึ่งเข้ามาน้อมพร้อมร้องวิงวอน ขอพระองค์เมตตา

ให้ข้าฯ แสวงหาเพียงน้ำพระทัย ของพระองค์หมดสิ้นใจกายข้าฯ

มอบพระองค์

2. หวังพบองค์ในชีวิตรักข้าฯ หวังพบองค์ตลอดนิรันดร

จิตใฝ่ฝันหาความรักพระองค์ ทุกวันทิวา

3. น้อมเชื่อฟังพระคริสต์สอนสั่ง
เพื่อจักได้พบความรักพระองค์	หวังมั่นคงจิตใจซื่อตรง
ทุกวันทิวา
4. ถึงแม้ใจข้าฯ นี้แปรเปลี่ยน
แต่จิตใจหวังในพระเมตตา	รักหมั่นเวียนอ่อนแอแท้จริง
พระองค์ช่วยนำ

ยกบาปข้าฯ เทอญ

1. แผ่นฟ้าพสุธาแดนไกล เสียงก้องร้องไปจากห้วงดวงใจข้าฯเอ๋ย
โอ้พระโปรดอย่าทำเมินเฉย โปรดอย่าทรงเฉยเมยละเลยวาจาข้าเจ้า
2. นอบน้อมยอมพร้อมกันวันทา พระผู้เมตตาเยียวยาข้าที่ไศกเศร้า
อย่าหนีเบื้องพระพักตร์พรากเรา ที่เข้ามาน้อมเกล้า
ขอเฝ้าเบื้องพระภูธร

(รับ) เปิดใจเพื่อใจของข้าฯรู้แจ้ง โปรดได้สำแดงด้วยแรงรักที่อาวรณ์
ข้าฯนี้ที่เข้ามาพรวอนโปรดประทานพระพรอวยพรแต่ใจของข้าฯ

3. หนี่นี้มีค่าควรคำนึง ต้องติดตราตรึงซาบซึ้งซึ่งซึ่งพระเมตตา
ไม่ขอกลับไปทำชั่วช้า โปรดรักษาวิญญูณ์ของข้าฯจนกว่ามลาย

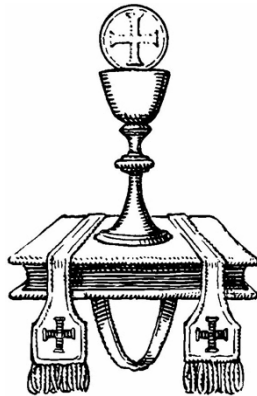
บทเพลง

โปรตรับวิญญาน

(รับ) พระบิดาเจ้า โปรตรับวิญญาน

สู่อ้อมพระหัตถ์อันทรงเมตตาของพระองค์

1. ผู้ที่สิ้นใจ ในศีลและพระพร ช่างเป็นสุขยิ่งใหญ่เหลือหลาย
ร่างกายแม้อ่อนสลาย สุดท้าย จะได้ชีวิตนิรันดร์
2. หากแม้ในพระองค์ ไม่ทรงพระเมตตา จะหาใครรอดพระอาญา
เมื่อรับการพิพากษา ต่อหน้า บัลลังก์องค์พระเป็นเจ้า
3. ผู้ที่วางใจ เชื่อมั่นในพระองค์ ดำรงชีวิตจากอบาย
ความตายจะต้องปราศัย ชีวิต นิรันดร์จะเป็นรางวัล
4. ขอท่านนักบุญ เทวาของพระเจ้า นำทางผู้ชอบธรรมทั้งหลาย
เข้าสู่ดินแดนสวรรค์สรรเสริญ เขยชมพระพักตร์พระองค์

บทเพลงไว้อาลัย พักพิงในพระเจ้า

ตั้งทะเลเจอมรสุมแปรปรวน ทุกคนมีชีวิตเป็นเช่นนั้น
ยามทุกข์เจียนตายตั้งคลื่นและลมซัดพา ขาดคนคุ้มครองป้องกันพักพิง
แต่อย่าลืมพระองค์เฝ้ามองเราอยู่ พร้อมจะเชิดชูใจที่อ่อนแรงระอา
จงหันคืนสู่พระพักตร์ที่แสนเมตตา มอบชีวาให้พระเจ้านำพา
 พักพิงในพระเจ้า พักพิงในพระองค์ พระทรงเป็นศิลามั่นคง
 พระองค์เป็นพระเจ้า พระองค์เป็นพลัง
 โปรดเป็นโล่เป็นกำบังที่เข้มแข็ง ต่อไปนี้ ฉันทจะไม่ต่อสู้เพียงลำพัง
 เหตุพระองค์ผู้กอบเกียรตีสัยในความตายความบาป
 โปรดเดินเคียงข้างฉัน

ในพระองค์ ขอทรงนำทาง

1. ในพระองค์ คือความรักมั่นคง ทรงพลีพระชนม์ ไถ่บาปชาวเราทุกคน
 จะมีความรักไฉนยิ่งใหญ่ กว่าความรักของตน
 ให้แก่มิตรสหาย...ยอมได้แม้ชีวิต
2. ในพระองค์ ทรงความรักยิ่งใหญ่ ในยามท้อใจ และแบกภาระ
 มากมาย จงรีบเข้ามาหาพระเยซู ผู้ทรงหล่อเลี้ยงดวงใจ
 ด้วยวาจาอ่อนหวาน...อันทรงชีวิต

(รับ) ขอพระองค์ทรงนำทาง	โปรดอย่าห่างร้างความสัมพันธ์
หากพระองค์ทรงนำชีวิต	ข้านี้คงสุขนิรันดร์
มีแต่พระองค์เท่านั้น	จะไม่หวั่นแม้อันตราย
เมื่อจิตใจข้านี้พำนัก	และรักมั่นในพระองค์

3. ในพระองค์ ทรงเป็นแสงสว่าง ที่ส่องหนทาง ชีวาให้เดินก้าวไป
บนทางแห่งกางเขน ที่นั่น คือแสงแห่งองค์ทรงชัย
ใครเลือกเดินทางนั้น...ไม่มีวันมีดমন

พระสัญญา

1. ทุกวันใหม่มีพระสัญญา ทุกเวลามีความหวัง
ทุกยามเช้ามีแสงสว่าง ตลอดการเดินทางมีความช่วยเหลือเกื้อกูล
2. มีพระพรสำหรับปัญหาทุกอย่าง มีพระกำลังต่างต่างไม่สิ้นสูญ
มีพระพรระทานในยามอาดูร มีพระคุณจำรูญในยามทดลอง
3. แม้ในท่ามกลางความลำบากสับสน หนทางมีดมนที่ดับอัปแสง
มีความเมตตาที่พระสำแดง ความรักอันแรงพระองค์ประทาน
4. มีความรักมากมายเหลือล้น ดังสายชลกว้างใหญ่ไพศาล
เมื่อเราวางใจในพระภูบาล มอบวิญญานในหัตถ์พระองค์
(เมื่อเราวางใจในพระภูบาล...มอบวิญญานในหัตถ์พระองค์)

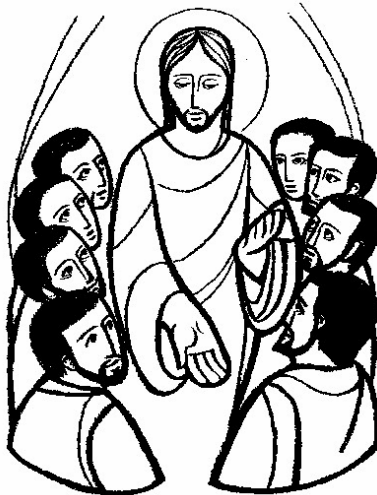
บทเพลงอาลัย ณ สุสาน

ลูกเชื่อในพระองค์

1. ลูกเชื่อพระองค์จงใจ	เชื่อในพระองค์
ความมีดีมัวกันลูกไกล	แต่ลูกเชื่อพระองค์
ด้วยพระวาจาเที่ยงธรรม	ลูกเชื่อยืนยันจริงใจ
ลูกเชื่อพระองค์จงใจ	ลูกเชื่อในพระองค์
2. ลูกวางใจในพระคุณ	เพิ่มพูนไว้ใจ
โปรดทรงเมตตาการุญ	ให้ลูกอุ่นหัวใจ
ความทุกข์ยุคเข็ญกังวล	โปรดดลให้ห่างลูกไกล
ลูกวางใจในพระคุณ	ลูกเพิ่มพูนไว้ใจ
3. ลูกรักพระองค์ทรงชัย	ลูกรักพระองค์
โปรดทรงบำรุงจิตใจ	ให้รักแต่พระองค์
โปรดเผาลูกด้วยไฟรัก	ให้ลูกร้อนรักพระองค์
ลูกรักพระองค์ทรงชัย	รักแต่ในพระองค์
4. โปรดทรงบันดาลลูกให้	อยู่ใกล้พระองค์
เมตตาให้ลูกมั่นคง	ยืนยงในพระคุณ
ให้ลูกมีใจเพิ่มพูน	เทิดทูนความรักพระองค์
โปรดทรงบันดาลลูกให้	อยู่ใกล้ชิดพระองค์

ลูกขอวันทา

1. ลูกขอวันทา มารดาทรงธรรม ประเสริฐเลิศล้ำ ผู้นำวิญญาน
ลูกขอมอบกาย ถวายชีวา ขอพระมารดาโปรดเอื้อเจื้อจุน
2. ความสุขกายใจหรือภัยพิทา ขอยกบูชาพึ่งพระการุญ
ลูกหวังในแม่คงแผ่พระคุณ ให้ลูกมีบุญเป็นบุตรมารดา
3. แม่จงยินดีปราณีประทาน ให้แก่วิญญานซึ่งความโสภา
เพื่อสบพระทัยอยู่ในเมตตา ขอพระมารดาตลอดชีวี
4. โอ้อพรหมจารีสมที่เทิดเทิน ลูกขอสรรเสริญด้วยใจเปรมปรีดี
ขอเผยพระคุณที่อ่อนเกศี ขอแม่มารีโยให้ก๊กก้องไกล
5. แม่ฝึปีศาจบังอาจราวี ขอแม่ต่อตีให้สิ้นสูญไป
ถ้าลูกพลาดพลั้งกำลังหลงไหล ขอแม่จงได้ควบคุมปกครอง

พินัยกรรมของคุณพ่อปีแอรี ลาบอลี

“ผมขอบคุณทุกคนที่มีพระคุณต่อผม
ขอพระเจ้าจงอวยพระพรคนเหล่านั้นเป็นการตอบแทน
ผมอาจเคยทำให้บางคนเสียใจ หรือเป็นที่สะดุด
ด้วยวาจา หรือความประพฤติของผม
ขออภัยมาก ๆ ในที่นี้ด้วย
ผมอยู่ประเทศไทยเกือบตลอดชีวิตของผม (ตั้งแต่อายุ 24 ปี)
เคยทำงานในหลายภาคของประเทศ พบคนมากมาย โดยเฉพาะคนจน
ผมจึงรู้สึกว่ เหมือนเป็นคนไทยคนหนึ่ง รักประเทศไทย ชื่นชมชาวไทย
และยินดีฝากกระดูกของผมในแผ่นดินไทยด้วย”